

ЭЛИМИЗДА БУГУН УНИНГ НИШОНАСИ

ХАЛҚ ХИЗМАТИДА

Олпоқ халат кийган ўрта ёшлардаги аёл дераза ёнидаги столга энгашиб, катта дафтарга нималаридир ёзиб ўтирибди. Чап қўлини пешонасига тираб, хаёл суради, аланарсаини эслаётгандай кўзларини юмиб, жилдилашади.

У дорн ҳиди янқиб турган жимжит хонага навбатчи ҳамширанинг кириб келганини ҳам сезмади.

— Татъяна Николаевна, Анвар Каримовнинг ахволи ёмон...
Аёл сакраб турди, қўлидаги дафтарини ёзиб, бир чеккага суриб қўйди, касал ётган палата томон тез-тез юриб кетди...

1959 йилда тагаоновачи-врачлар қаторида Тошкентдан Сурхондарё областининг Шўрчи райони-га келган Татъяна Николаевна Абрахияни юзлаб кишилар билан ва ҳурмат қилади. Бу ҳормас-толмас аёл халққа хизмат қилиш учун республиканинг узоқ Шўрчи районида қолди.

Дастлабки кезларда ашча қийин бўлди.

Татъяна Николаевна қийинчиликлардан қўрқмади. Қишлоқ врачлик участкаларида беморларни қабул қилди, район марказидаги касалхонада олдин терапевт, ҳозир аса невропатолог бўлиб ишлапти. У ўзининг асосий ишидан ташқари яна кўп фойдаланишлар қилмоқда: болалар муассасалари устидан доимий назорат қилиш, ўз участкасидаги хонадонларга ойда 2—3 марта кириб чиқиш, санитария-оқартув пропагандаси ишларини олиб бориш, ихтисослаштирилган медицина пунктлари ташкил этиш, касалларнинг уйига бориб даволаш — ўртоқ Абрахиянинг қисқача фаолияти мана шулардан иборат.

Татъяна Николаевна райондаги илмий ва сиёсий билимлар тарқатувчи жамиятнинг актив аъзоси ҳамдир. У жамиятнинг илмий-атеистик секциясига бошчилиқ қилади. Райондаги колхоз ва совхоз-

ларга тез-тез бориб, санитария-медицина темаларида лекциялар ўқийди, суҳбатлар ўтказиши. Жамоат ишига вақтини сира аямайди.

Врач учун даволаш практикаси энг яхши мактаб ҳисобланади. Чуқур назарий билиш ва катта клиник тажриба Татъяна Николаевна-

нинг адашмай, тўғри диагноз қўйишига, касалини даволаш юзасидан энг аниқ, энг тўғри усулни қўлланишига ёрдам беради.

— Халққа хизмат қилиш меннинг энг олий мақсадим, коммунистик жамият қураётган кишилар соғлиғи учун кураш асосий бурчим. — дейди ўртоқ Абрахия. Агар мен

ҳаётимни қайтадан бошласам эди, албатта яна врачлик касбини танлардим, чунки бу касб қанчалик оғир ва машаққатли бўлмасин, ҳафти соғлиғини қўриқлаш энг шароити ишлар.

Тагаоновачи-врач Татъяна Николаевнани фидокорона меҳнати партия ва ҳукумат томонидан юксак тақдирланди. У «Хурмат белгиси» ордени билан мукофотланди.

А. ХАЛИЛОВ

«Қизил Ўзбекистон» мухбири.

Улуғ юртимизда инсон сўзи мағрур инрилади. Ватанимизда инсоннинг соғ-саломат, фаровон ҳаёт кечирishi учун ҳамма нарса муҳайё. Минглаб медицина ходими унинг хизматида. Сиз суратда (чапда) кўриб турган Ўзбекистонда хизмат кўрсатган врач, врачлар малакасини ошириш институтини 2-акusherлик-гинекология клиникасининг кафедра мудири доцент Зоҳида Жамолова иш соатларидан ташқари вақтларда ҳам инсон саломатлиғи учун курашадиган врачларнинг бириндир. У ҳафтада бир кун 5-тургухонада ҳам олмай консултация бermoнда.

И. Глауберзон фотоси.

МЕХНАТ ВА ҲАЁТ ЗАВҚИ

Вадим Мельников бригадаси мажлис ўтказганига уч кун бўлди. Мажлисида коммунистик меҳнат бригадаси номини олиш учун мунозаралар қўриб қилинди. Бу юксак номга сазовор бўлиш учун нималар қилиш кераклигини кўп ишчилар ҳали яхши билишмас эди.

Мана буғун Вадимнинг рўнарсиди навча, кенг янгилини йигит турди. У бригадирнинг боши эъра қайқадири тикилиб, бепарво ўтирарди.

— Кеча нормани бажармадинг, буғун ҳам парвойинг палак. Ҳозир станогинда иш юришмаётган бўлса ҳам, сира ҳам тортимайсан. Гўё буларнинг сента алоқаси йўқдай. — Вадим Мельников айтганини ичига ютмади.

— Соқов эмассану, нега индамайсан? — деб азуғун қилди у яна.

Мансур Мифтахидинов чурк этмасдан кифтини учириб қўйди. Бу бригадирга яна ҳам таъсир қилди, сента ўхшаганлар билан улуг номга эришиб бўлмайди, деди ичидан зил кетди.

Бригадир узоқ ўйланди. У Мансур Мифтахидинов, Пўлат Мансуровга ўхшаш йигитларни изма-га тушира олмайётганлигидан кўноб бўлди. Қайсарларга қандай ёлдошиш тўғрисида бон қотирли, Мансур билан Пўлат бригадирнинг янги аъзолари. Булар бир неча бригадала ишладилар, кўплар бу ишчилар одам бўлмайди деб ўйланди. Мансурга «тепса тебрана-мас!» — деб лақаб ҳам қўйилди. Нима қилиш керак? Бригадирнинг боши қотди. Гап факат меҳнат умумдорлигини оширишдагина эмаслигини, бригаданинг ёш аъзоларини янгица фикрлаш, интилиш, ороу қилишга руҳлантириш зарурлигини бригадир ўйлаб қўйди.

Бир кун Мансур сменага келар экан, станогининг муруввати бўшаб кетганлигини билиб қолди. Мансур станок ёнига келди-ю қўрқоқ билан унинг уё-бўёғини синчилаб қаради-да, «таваккал» деб ўз автоматини созлашга киришиб кетди. Бригадир бўлса кундан кўз қирини узмай кузатиб турди. Мансур бутун вужуди билан ҳаракат қилди, терга нишиб кетди.

— Икки ярим соатдан бери уялмайман, — деди ҳижолат тортиб Мансур ёнига келган Мельниковга.

Вадимнинг чехрасида қувонч белгиси пайдо бўлди ва у: — Жузда соа! — деганида Мансурнинг ҳамма гумонлари бирдан тарқалиб кетди.

Эртасига ёш ишчи Турсуновнинг автомату юрмай қолди. У бригадирга мурожаат этди: — Мансурнинг олдида бориб илтимос қилсанг, у сenga ердам беради.

Бригадирга-я? — таажжубланди Мельников. — тушунмай қолдим. Аввал шунга яраша ўзини кўрсатсин...

Бригада аъзолари тўпланишди. Худайкулов ўз таклифини ўртага ташлади. Нега Пўлатнинг номзоди кўрсатилганди, деб ҳамма ҳайрон бўлди. Лекин партия ташкилот секретариининг самийий, дўстона сўзларидан сўнг автоматчилар

беради. — деди бригадир ишонч-ли оҳанг билан. Автоматчилар. — Наладчининг қўли бўш эмас экан, сен ердам бергин деб айт.

Мансур ҳайрон бўлди, ёш ишчининг тағига ишонмасдан унга бошдан оёқ разм солди-да, Мельниковга ялт этиб қаради. Мельников бўлса «ердамлашиб юбор» дегандек ишора қилди. Бригадирнинг ишончи Мансурга қанот ботландек бўлди, у дарҳол қўшининг ёнига келиб, станогини диққат билан кузатиб бўлгач иш-га киришди, тез орада машинани созлаб бўлди-да, ичидан гурурланди бўлди.

Смена охирида Мельников Мифтахидиновнинг ёнига келиб, унинг қўлини маҳкам қисди:

— Раҳмат, кеча ва буғун бизнинг жонимизга оро кирдинг. Энди бригаданида наладчининг жамоатчи ердамчиси бўласан, қар-ши шилингчи йўқми?

— Жамоатчи наладчик дегани нимами? — суради Мансур. — Сenga нима десам бўлади, мана кеча дўстингга ердам бердинг, аввал кун ҳам шундай қилган эдинг, бундан кейин ҳам на-рад ездирмасдан ердам бераверсан, Билдингми? Мана шунини жамоатчилик йўли билан дейишад.

Мансур беихтиёр жилмайди-да, дабурустан:

— Уяқча бўлса майли, рози-ман — деди.

Коммунистик меҳнат коллективига Пўлат Мансуров ҳам худди шу тарзда ўзгарди. У Мифтахидиновдан хушчақақли-гини олмади тез эл бўлиб кетиши билан фарқ қилар эди. Бригадир боришга қўришадек қўлингдан нима келадиган? — деганида Пўлат:

— Ҳамма нарса! — шартта я-ноб қайтарди, жилмайиб ҳазило-муза, — албатта, пулидан қочма-санлар.

Партия ташкилотининг секретари Борис Худайкулов билан бри-гадир Вадим Мельников Мансу-ровнинг яна бир феълига эътибор беришди. У одамлар билан тез чиқишиб кетар, ёшларни олгани қаратиб қўяр, ҳамма унинг тағи-ни мароқ билан эшитарди.

— Унинг мана шу хислатидан фойдаланиш керак, — деди Худайкулов Мельниковга. — Уни сен-га ердамчи қилиб қўйсан нима дейсан?

Бригадирга-я? — таажжубланди Мельников. — тушунмай қолдим. Аввал шунга яраша ўзини кўрсатсин...

Бригада аъзолари тўпланишди. Худайкулов ўз таклифини ўртага ташлади. Нега Пўлатнинг номзоди кўрсатилганди, деб ҳамма ҳайрон бўлди. Лекин партия ташкилот секретариининг самийий, дўстона сўзларидан сўнг автоматчилар

берилади. — деди бригадир ишонч-ли оҳанг билан. Автоматчилар. — Наладчининг қўли бўш эмас экан, сен ердам бергин деб айт.

Мансур ҳайрон бўлди, ёш ишчининг тағига ишонмасдан унга бошдан оёқ разм солди-да, Мельниковга ялт этиб қаради. Мельников бўлса «ердамлашиб юбор» дегандек ишора қилди. Бригадирнинг ишончи Мансурга қанот ботландек бўлди, у дарҳол қўшининг ёнига келиб, станогини диққат билан кузатиб бўлгач иш-га киришди, тез орада машинани созлаб бўлди-да, ичидан гурурланди бўлди.

Смена охирида Мельников Мифтахидиновнинг ёнига келиб, унинг қўлини маҳкам қисди:

— Раҳмат, кеча ва буғун бизнинг жонимизга оро кирдинг. Энди бригаданида наладчининг жамоатчи ердамчиси бўласан, қар-ши шилингчи йўқми?

— Жамоатчи наладчик дегани нимами? — суради Мансур. — Сenga нима десам бўлади, мана кеча дўстингга ердам бердинг, аввал кун ҳам шундай қилган эдинг, бундан кейин ҳам на-рад ездирмасдан ердам бераверсан, Билдингми? Мана шунини жамоатчилик йўли билан дейишад.

Мансур беихтиёр жилмайди-да, дабурустан:

— Уяқча бўлса майли, рози-ман — деди.

Коммунистик меҳнат коллективига Пўлат Мансуров ҳам худди шу тарзда ўзгарди. У Мифтахидиновдан хушчақақли-гини олмади тез эл бўлиб кетиши билан фарқ қилар эди. Бригадир боришга қўришадек қўлингдан нима келадиган? — деганида Пўлат:

— Ҳамма нарса! — шартта я-ноб қайтарди, жилмайиб ҳазило-муза, — албатта, пулидан қочма-санлар.

Партия ташкилотининг секретари Борис Худайкулов билан бри-гадир Вадим Мельников Мансу-ровнинг яна бир феълига эътибор беришди. У одамлар билан тез чиқишиб кетар, ёшларни олгани қаратиб қўяр, ҳамма унинг тағи-ни мароқ билан эшитарди.

— Унинг мана шу хислатидан фойдаланиш керак, — деди Худайкулов Мельниковга. — Уни сен-га ердамчи қилиб қўйсан нима дейсан?

Бригадирга-я? — таажжубланди Мельников. — тушунмай қолдим. Аввал шунга яраша ўзини кўрсатсин...

Бригада аъзолари тўпланишди. Худайкулов ўз таклифини ўртага ташлади. Нега Пўлатнинг номзоди кўрсатилганди, деб ҳамма ҳайрон бўлди. Лекин партия ташкилот секретариининг самийий, дўстона сўзларидан сўнг автоматчилар

ШАХТЁР-ДОНОРЛАР

Оҳангарондаги 9-шахта навалотбойчи Ф. Даджиев биринчи марта қон бераётгани йўқ. У бир неча йиллардан буён беморларга қон бериш. Бугун ҳам у қон бериш учун поликлиникага келди. Бироқ берган қонига ҳақ олмади.

— Мамлакатимизда, — деди у, — меҳнаткашлар бепул даво-ланади. Випобари, беморга қон қўйилар экан, бунга ҳақ ол-майётгани йўқ. Шунинг учун мен топирилган қоним учун ҳақ ол-масликка қарор қилдим. Бемор ватандошларим учун булдан кейин ҳам қон беришга тайёман.

Қўйиларлар шахарчасида бундай ватанпарвар доно-рлар оз эмас. Қончилардан В. Лавриненко, М. Хабидуллин, А. Далабеев, эскаваторчи И. Чулгин, мотористка Л. Серкова ва бошқалар ҳам ҳақ олмай қон бермоқдалар.

Ф. ПЕТРОВ.

В. КОРОВОВ, Ю. ОСИПОВ.

КОММУНИСТИК АСОСДА ТАШКИЛ ҚИЛИШ ФОРМАЛАРИ ҲАМДА ЖАМОАТ ОВҚАТЛАНИШИ, МАКТАБ-ИНТЕРНАТЛАР, БОЛАЛАР БОҒЧАЛАРИ ВА ЯСЛИЛАРИ КАБИ ГРАЖДАНЛАРНИНГ ЭҲТИЁЖЛАРИНИ ҚОНДИРИШНИНГ ИЖТИМОИЙ ФОРМАЛАРИ ТОБОРА РИВОЖЛАНМОҚДА.

Н. С. ХРУЩЕВ.

ҚУВОНЧ

Қуёш бепоеи пахта дала-ларига нурини сахийлик билан таратмоқ-да. Кўчанинг икки томонидаги бўдўқ гузалар оҳиста чойқалади. Осмон мусаффо.

Қўлда кичкинагина тугунча кўтариб олган мўйсифидга кун иссини ҳам таъсир қилмас, у секин шовмай борарди. Унинг бутун фикрини набираси ҳаридидаги ширин хайлар чулғаб олган.

Ажабо, набиранинг иш-тернатга юборганига ҳали олти ой бўлган йўқ. Шу қисқа вақт ичида у қанчалик ўзгарди. Ил-гарини ийиқлиги ҳам, бўлар-бўлмасга эрканлиги ҳам йўқ. Хушмуомала, ишчан қиз бўлиб қолди. Бичиш-тиқиш ишини ҳам унча-мунча ўрганибди, унда ҳар нарсига қўйилган пайдо бўлибди. Директорига ҳам, ўқитучиларига ҳам миннатдорчилик билдираман. Раҳмат сизларга, дейман. Мўйса-фид пу хайлар билан колхоз кишлоғига кириб келди. У «Қизил Юлдуз» колхозидан бундан ўн йил илгари бўлган эди. У вақтда бу-нақа асфальт кўчалар ҳам, план-ди уйлар ҳам, муҳташам жамоат бинолари ҳам йўқ эди. Энди худ-ди шаҳарчага ўхшайди.

Бу биналарнинг қайси бири ин-тернат экан, бирозм ўйланб қол-ди у, сўнгра портфель кўтариб келадиган талстук таққан бола-дан суради.

— Ўғлим интернат-мактаб қа-ерда?

— Шу кўчадан бораверсан, ўрта мактаб бор, унга кирманг, ундан кейин колхознинг катта клуби, ҳаммом, кутубхона келадил. Кейинги катта-катта биналар ин-тернат-мактабидир.

Райондаги Куйбисhev номли колхоз аъзоси Нормурод ота ин-тернат-мактабидан набираси 4-синф ўқувчиси Холита Нормуро-вановни кўрди. Ўқитучиларга ва тарбиячиларга қайта-қайта мин-натдорчилик билдирди...

«Қизил Юлдуз» колхозчи Ангор районидангина эмас, балки бутун Сурхондарё областида йирис пах-тор колхозлардан бири ҳисоб-ланади. Колхозда пахтачилик йи-дан-йилга ривожланмоқда. Колхоз кишлоғининг қиёфаси тобора ўз-гартири, Кейинги уч йил ичида 100 дан ортиқ колхозчи оиласида, 26 ўқитувчига янги уй-йўқ қуриб берилди. 13-ўрта, 6-ва 15-саккиз йиллик мактаблар учун ўқитиш

бир сменага кўчиришга мўлжал-ланиб янги бинолар қурилди. 470 тоқтали радиотеледан колхозчи-лар мамун, 100 дан ортиқ хона-донда телефон бор.

Колхоз қурган интернат-мактаб жойлашган ерни, колхозчилар ўқувчилар шаҳарчаси дейишадил. Бу ҳақ гап, Ўқув қоруси, ётоқ-хона, ошхона ва устхона бинала-ри бир-биридан чиройли ва кўр-кам. Бу ерда 156 бола тарбияла-нади. Улар ўзбек, тоjik, рус, қozoқ ва бошқа миллат фарзанд-ларидир. Интернат-мактабнинг ёни-да ўндан ортиқ планли уйлар қу-рилган. Бу уйларда ўқитувчилар ва тарбиячилар истиқомат қили-шади. Ўқитувчи ва тарбиячилар-нинг сиёсий малакалари ва педи-гогик маҳоратларини ошириш учун ҳамма шароит яратиб берил-ган.

Интернат-мактабда (директори ўртоқ Ф. Гибсов) таълим-тарбия ишлари намунали йўлга қўйил-

ган. Ўқитиш ишлари кўламали ўқув ку-ролларида тўла фой-даланилган ҳолда олиб борилади. Ўқувчиларнинг дарсдан ташқари вақтлари эса ижтимоий-фойдали меҳнатда ўтказилади. Бу ерда «Еш мичу-ринчилар», «Еш пахтакорлар», «Еш чорвадорлар», шунингдек дурадорлик ва бошқа ўндан ортиқ тўғарақ мунтазам ишлаб турибди.

Интернат-мактабда ёшларга пух-та билим ва амалий меҳнат мала-каси берилаётир. Ёшлар дўстлик, коллективизм ва пролетар интер-национализми руҳида тарбияла-моқда.

Нормурод оталар олий типдаги тарбия муассасасини яратиб берган жонажон партия ва ҳукуматимиз-дан беҳад миннатдор бўлмоқда-лар. Улар интернат-мактаб мисо-лида коммунизмнинг нури чўққи-сини аниқ кўриб турибдилар.

Д. ЮНУСОВ.

ДРУЖИНАЧИЛАР

Маълумки, илгари жамоат тартибига хилоф ишларга ва сопи-ластик турмуш ҳолатларини бузувчиларга қарши асосан милиция, суд ва прокуратура йўли билан кураш олиб борилад эди. Уларга қарши курашда жамоатчилик таъсирининг жуда катта кучидан фойдаланилмас эди.

Эндиликда бу ишда халқ дружиначилари ва ўртоқлик судлари актив қатнашмоқда.

Ингичка қони халқ дружинасида 45 киши бор. Дружиначилар-нинг кўпчилиги коммунист ва комсомоллар. Булар ўзларининг худ-қатворлари билангина эмас, унумли меҳнатлари билан ҳам бошқаларга намуна бўлиб келадиган кишилардир.

Халқ дружинаси ўзининг махсус планига эга.

Халқ дружинасининг органи «Крокодил» сатирик газетаси мун-тазам чиқариб турилади. Унда кунданлик меҳнат нормасини бажар-мочилар қаттиқ таътир қилинади. Газетада чиққан таътирлий ма-териаллар мухокама қилиб болинади.

Халқ дружиначиларидан Урманцев (дружина командири), Бурхо-нов, Ёлловлов ва Мопсеевлар энг яхши пропагандачилар ҳисобла-нади. Улар ишчилар ва шахтёрлар ўртасида жамоат тартиби ва меҳнат интизомини ҳақида маъмули суҳбатлар ўтказиладил. Илгор ишчи ва шахтёрларнинг таърибсини оммалаштириладил. Бу иш-лар дружиначилар маъменин оширмоқда. Яқинда меҳнаткашлар депутатлари Каттақўрғон район Совети энг яхши ишладиган дружиначилардан 12 кишини фахрий ёрлқ билан мукофотлади.

Кон бошқармаси бошланғич партия ташкилотли халқ дружинаси-нинг доимо кузатиб турибди. Партия мажлисларида дружиначи-ларнинг ҳисоботлари эшитилади ва уларга йўл-йўриқ қўрсатилади. Шу йилнинг 5 ойи ичида партия мажлисида уларнинг иши икки марта мухокама қилинди.

Халқ дружиначилари ишини янада яхшилаш, Уларнинг таъси-рини кучайтириш ва обрўсини ошириш учун курашмоқдамиз.

Г. МУРОДОВ.

Ингичка қони партия ташкилотининг секретари.

ТАЙЁРЛАШ ФАБРИКАСИ

РЕПОРТАЖ

там ақли ҳайрон қолдиради. Юзки қараганда оддий хонадан фарқ қилмайдиган бу ерда бир йўла 45 тонна ёғитни музлатиш, махсус идишларда қотлат, бишкек, лангетларни соқаш мўлжалланган.

Сазавот чехиса кирди. Улкан чехда уч киши ишломоқда. Машиналарнинг ҳа-ракати билан мена консервалари, турли хил мена шартблати тайёрланмоқда.

Биз ишладиган консервалар, — де-йишди бу ердаги ўртоқлар, — завод ва фабрикалар чиқарган консервалардан фарқ қилади. Мана бизча қўриқ.

Биз махсус тоқаларга тақаб қўйилган бонкачаларга назар ташладик. Ўрик ва олма шартблати, тузланган бодрик ва помидорлар, закуска учун махсус тайёр-ланган пиза ва саримсоқ консервалари диққатимизни йиға турди.

Кондитер чехида иш қўйиш. Иккита катта хонага жойлашган чехда икки ки-ши ишломоқда. Аммо бу ердан чиқаётган пирожний, торт, печенье ва турли хил кон-дитер моллар икки кишининг диди ва кўзи билан тайёрланмаётганига ишонганимиз кел-мади. Иш процесси билан танишмаган, тўғри экан деб қаноат ҳосил қиласиз. Ўн

Бу номни ҳали эшитмаган бўлишимиз мумкин. Ана шу фабрика ишга тушириш-ганлигини эшитиб, уни бориб кўриш иш-тиги туғилди. Йилдоғида тор қишлар йирида қаттиқдек текис, Новоомоковск қи-ясини ўзига келтирилди. Қиёгани икки томонида қўлқаватли уй-жойлар, буларда саноат корхоналарининг ишчи ва хизмат-чилари, инженер ва техниклар яшайди.

Қиёча талов бўлиши билан йиғ томонга би-рисангиз, икки қаватли улкан бина дот-тоқ кўзга ташланади. Бу бина қиёдоғида ишга туширилган бўлиб Ўрта Осиёда жо-на хисобланган тайёрлаш фабрикаси-дир.

Фабрикани директор ўртоқ Д. М. Рудницкий билан унинг ишчисида каби-нетида учрашдик. Ўртоқ Рудницкийнинг гапидан ниҳоятда мамкин бўлдик.

— Фабрикамиз тўла механизациялашти-рилган. Биринчи мисол: 900 килограмм картошкани тозалаш учун бир соат кифо-қ қилади.

Ҳақиқатан қизиқ. Ишлар қўла қичи-биди қилинаётган ошхонада 8-10 кило-грамм картошкани тозалаш учун бир соат кетадиган бир пайтда бир тоннага қичи картошқа машинадан тозаланиб, қовиш-чиқса қандай ахши!

1500 квадратметр жойни эгаллаган фабриканинг чехлари, хоналари билан та-нишдик. Ғуфти музлатиш хонаси ҳақиқа-

ва шакарларни машина тушириб, махсус идишларга тўқади, ҳамирлар тез қички-че ёрдамисиз қорилди ва кесилди. Махсус машиналар уларни таътирда ёлди ҳақда тайёр махсуслаштириб чиқариб беради.

Балиқ чехи жуда ажойиб. Маълумки, балиқни тозалаш учун қўл меҳнат сарф қилиш лозим. Аммо бу ерда афёсиз ме-хнат хожат йўқ. Машиналар тушириб ко-ридан балиқ йиғ тозаланиб, қўриқилиб чиқади.

Фабрикада махсус иккита улкан эал бор. Биринда меҳнаткашлар,

